

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا ،
وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا

HOŞGÖRÜ VE İNSAN SEVGİSİ

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Dinimiz İslâm, önemli ahlâkî ilkeler koymuştur. Bu önemli ilkelerden birisi de insan sevgisidir. Sevgi duygusu, insanın hemcinsleriyle arasındaki ilişki ve kaynaşmasının en önemli unsuru ve toplumsal hayatın gelişip güçlenmesinin vazgeçilmez şartıdır. Bu bakımdan Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerde bütün Müslümanların kardeş olduğu vurgulanarak, onlar arasında güçlü bir sevgi bağı kurulması öngörülmüştür. Bu konuda Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin.”ⁱ “İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.”ⁱⁱ

Yüreği sevgi dolu Peygamberimiz (s.a.s) de; “İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de kâmil mü'min olamazsınız.”ⁱⁱⁱ “Mü'minler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine yakınlıkta, şefkat gösterip birbirlerini koruyup kollamada bir vücut gibidirler. Vücudun herhangi bir yerinde bir rahatsızlık olduğunda; bunu, vücudun tüm uzuvları hisseder.”^{iv} buyurarak sevgi ve kardeşliği öğütlemektedir.

İslâm Dini'nin bu güzel öğütlerinden aldıkları ilham ile “Yaratılanı severiz yaratandan ötürü” diyen Yunus Emre, “Bu kapı ümitsizlik kapısı değildir, ne olursan ol yine gel” diyen Mevlâna ve “bir olalım, iri olalım, diri olalım” diyen Hacı Bektaş-ı Veli bizleri sevmeye ve sevgiye çağırmaktadırlar.

Değerli Mü'minler!

Bir ülkenin bireylerini ve nesillerini bir araya getirip kaynaştıran sevgidir. Toplum sevgiyle kaynaşır, huzurla yaşar. Sevgi ya ana-babanın evladını sevmesi gibi doğal olarak; ya da insanların adalet, cömertlik, edep, hayâ gibi ortak değer ve faziletleri paylaşımlarıyla iradî olarak gerçekleşir. Bu surette birbirini seven insanlar kendi mutluluğunu düşündüğü kadar diğer insanların yarar ve mutluluklarını da düşünürler. Böylece aralarındaki birlik ve kaynaşma daha da artar.

Mevlana'nın ifadesiyle “sevgi; acıyı tatlıya, bakırı altına, hastalığı şifaya, zindanı saraya, belayı nimete ve kahrı rahmete dönüştürür.” İnsanı hayata bağlayan zincirin en güçlü halkası ve insanı Yaratanına ulaştıracak en sağlam merdiven de yine sevgidir.

Muhterem Mü'minler!

İnsanlar arasında olması gereken dostlukların azalması, ona bağlı olarak da kin, öfke, hiddet ve düşmanlıkların artması temelde sevgi eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Yanlış düşünce ve davranışlarla pek çok kötülüğün en önemli sebeplerinden biri de yine sevgi eksikliğidir. Hâlbuki sevgi olsa, öfkeler diner, düşmanlık duyguları biter, bir daha ortaya çıkma imkânı bulamadan kaybolup gider. Unutulmaması gereken bir husus da şudur ki, tüm faziletler, tüm iyilik ve güzellikler, sevgi ve samimiyet ortamında doğar ve gelişirler. Bu bakımdan, günümüzde yaşadığımız rahatsızlıklara karşı Allah rızasına dayanan sevgi pınarını herkesin gönlüne akıtmamız gerekmektedir. Çünkü bu sevgi ve samimiyet olmadan, Yüce Dinimizin hedeflediği faziletli hayat ve kâmil insan idealine ulaşmamız mümkün değildir.

O hâlde, insan sevgisine büyük önem veren Yüce Dinimiz İslâm'dan aldığımız ilham ile kalplerimizi sevgi ile dolduralım. Allah sevgisiyle gönüllerimizi herkese açalım. Hak aşığı Yunus Emre'nin ifadesiyle “Gelin tanış olalım, yâd isek bilişelim. Sevelim sevillelim. Dünya kimseye kalmaz.”

ⁱ Hucurât, 49/10.

ⁱⁱ Fussilet, 41/34.

ⁱⁱⁱ Müslim, “İman”, 93.

^{iv} Buhârî, “Edeb”, 27.